

van de obligatielening, de niet-nakoming van de informatie- en toezichtverplichtingen en de prospectusaansprakelijkheid.

Ten derde stelt het Hof dat artikel 5, 3. van verordening nr. 44/2001 inzake verbintenissen uit onrechtmatige daad aldus moet worden uitgelegd dat het van toepassing is op een vordering waarmee de emittent van een certificaat aansprakelijk wordt gesteld voor het prospectus voor dit certificaat en wegens niet-nakoming van andere op die emittent rustende informatieverplichtingen, voor zover deze aansprakelijkheid niet berust op een verbintenis uit overeenkomst in de zin van artikel 5, 1. van dezelfde verordening. De gerechten van de woonplaats van de verzoeker zijn volgens het Hof bevoegd om van deze vordering kennis te nemen, onder meer wanneer de beweerde schade zich rechtstreeks voordoet op een bankrekening van de verzoeker bij een in het rechtsgebied van die gerechten gevestigde bank.

R.F.

Hof van Justitie van de Europese Unie 26 februari 2015

Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei / SC Volksbank România SA

Zaak: C-143/13

CONSUMENTENRECHT

Europees recht – Consumentenkrediet – Algemeen – Oneerlijke bedingen

DROIT DE LA CONSOMMATION

Droit européen – Crédit à la consommation – Généralités – Clauses abusives

Het Hof van Justitie is in dit arrest van mening dat in artikel 4, 2. van richtlijn nr. 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten de begrippen “eigenlijk voorwerp van de overeenkomst” en “gelijkwaardigheid van enerzijds de prijs of vergoeding en anderzijds de als tegenprestatie te leveren goederen of te verrichten diensten” niet slaan op de soorten bedingen in kredietovereenkomsten tussen verkopers en consumenten die de kredietgever onder bepaalde voorwaarden machtigen de rentevoet eenzijdig te wijzigen, en de bedingen die voorzien in een “risicoprovisie” voor de kredietgever.

Het komt volgens het Hof aan de verwijzende rechter toe om de juistheid van de kwalificatie van dergelijke bedingen te beoordelen, rekening houdend met de aard, de algehele opzet en de voorwaarden van de betrokken overeenkomsten, alsook de juridische en feitelijke context van deze bedingen.

R.F. en J.D.

Hof van Justitie van de Europese Unie 9 maart 2015

Deutsche Börse AG / Europese Commissie en Icap Securities Ltd

Zaak: T-175/12

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Algemeen – Mededinging (Europees) – Concentraties

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Généralités – Concurrence (droit européen) – Concentrations

De Europese Commissie verklaarde in haar beslissing C(2012)440 final de beoogde fusie tussen Deutsche Börse en NYSE Euronext onverenigbaar met de interne markt, met name wat de markt voor diensten in verband met handel en clearing van beursverhandelde derivaten betreft omdat de fusie zou hebben geleid tot het ontstaan van een bijna-monopoliepositie in de betrokken relevante markten. In het voormelde arrest wijst het Hof van Justitie het beroep tegen de beslissing C(2012)440 final volledig af, zodat de beoogde fusie onverenigbaar blijft met de interne markt en in het bijzonder artikel 2, 3. van verordening nr. 139/2004.

J.D.

Hof van Justitie 11 maart 2015

Jean-Bernard Lafonta / Autorité des marchés financiers

Zaak: C-628/13

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Marktmissbruik – Voorwetenschap – Begrip “concrete informatie”

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Abus de marché – Information privilégiée – Notion « information concrète »

De Franse Cour de cassation stelde een prejudiciële vraag naar aanleiding van een besluit van de Franse Autorité des marchés financiers (AMF) waarbij een vennootschap en diens voorzitter van de raad van bestuur werden veroordeeld tot een geldboete omdat de laatste bepaalde informatie over een financiële transactie die de vennootschap zou toelaten een participatie te verwerven in een andere vennootschapsgroep, niet openbaar had gemaakt.

Het Hof van Justitie oordeelde in deze zaak dat artikel 1, 1. van richtlijn nr. 2003/6/EG (de “richtlijn marktmissbruik”) en artikel 1, 1. van richtlijn nr. 2003/124/EG tot uitvoering van de richtlijn marktmissbruik, dusdanig moeten worden uitgelegd dat zij niet voorschrijven dat informatie enkel als concrete informatie kan worden beschouwd indien daaruit met een voldoende mate van waarschijnlijkheid kan worden afgeleid in welke zin de koers van de betrokken financiële instrumenten mogelijkerwijze zal worden beïnvloed zodra zij openbaar zal worden gemaakt. Ter onderbouwing van het beroep